Dosarul nr.4r-641/2026 I instanță
Nr. PIGD 4-26043692-05-4r-09072026 Judecător Gîscă Oxana

Judecătoria Cimişlia

D E C I Z I E

28 septembrie 2026 **mun. Comrat**

Completul de judecată al Curții de Apel Sud sediul Comrat
în componența:
președintele completului, judecător Mironov Andrei
judecători Colev Grigori și Hudoba Valeri

examinând în ordine de recurs, în temeiul art. 471 alin. (1) Cod contravenţional, recursul declarat de avocatul Casap Anatolie în interesele contravenientului Durlescu Dumitru, împotriva hotărârii judecătoriei Cimişlia din 22 iunie 2026, adoptată pe cauza contravențională după învinuirea lui Durlescu Dumitru în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 78^1 Cod contravenţional,

audiind raportul judecătorului raportor pe fondul cauzei, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate de părți,

c o n s t a t ă:

1. <u>În fapt:</u>

La 04 iulie 2024, de către agentul constatator al IP Cimișlia, Rotari Oleg, a fost La 02 aprilie 2026, de către agentul constatator al Inspectoratului de poliției Cimișlia, Solotchi Rodica, a fost întocmit pe numele lui Durlescu Dumitru procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 411461, fiindu-i încriminat săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, precum că, la data de 25.03.2026, ora 15:00 cet. Durlescu Dumitru, loc. s. Mereni, r-nul Cimișlia aflându-se la domiciliu comun, a avut un conflict cu tatăl său Durlescu Victor, unde în timpul conflictului cet. Durlescu Dumitru l-a agresat fizic pe tatăl său Durlescu Victor, fapt prin ce i-a provocat leziuni corporale neînsemnate.

La 03 aprilie 2026, agentul constatator al Inspectoratului de poliție Cimișlia a remis procesul-verbal cu privire la contravenție și materialul contravențional spre examinare instanței de judecată competente potrivit art. 400 alin. (5) din Codul contravențional, fiind înregistrat în Judecătoria Cimișlia.

2.Poziţia instanţei de fond.

Prin hotărârea judecătoriei Cimişlia din 22 iunie 2026, Durlescu Dumitru Victor, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 50 (cincizeci) ore.

S-a explicat lui Durlescu Dumitru Victor că urmează să se prezinte în termen de 5 zile, din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, pentru a fi luat la evidență în vederea executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în conformitate cu art. 37 din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității. (f.d.44-50)

3.Solicitarea recurentului.

În dezacord cu hotărârea emisă din 22 iunie 2026, la data de 23 iunie 2026 avocatul Casap Anatolie în interesele contravenientului Durlescu Dumitru a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care să se dispună încetarea procesului contravențional și anularea procesului- verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 411461 din 02 aprilie 2026, iar în subsidiar, în cazul în care instanța de control judiciar va considera necesară reevaluarea directă a probatoriului, solicită dispunerea trimiterii cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, într-un alt complet de judecată. (f.d. 55)

În motivarea cererii de recurs, recurentul a indicat că, hotărârea atacată este neîntemeiată, fiind adoptată în baza unei aprecieri viciate a materialelor cauzei și cu omiterea unor elemente procedurale de o importanță fundamentală pentru justa soluționare a litigiului, fapt ce impune casarea integrală a acesteia din următoarele considerente:

Invocă că soluția de sancționare s-a fundamentat pe un probatoriu precar și insuficient, or, din analiza actelor dosarului rezultă că starea de fapt reținută nu este susținută de dovezi certe și indubitabile care să ateste vinovăția recurentului

dincolo de orice dubiu rezonabil, astfel în cât în procesul contravențional, sarcina probațiunii incumbă autorității care constată fapta, iar orice incertitudine sau carență probatorie trebuie interpretată exclusiv în favoarea persoanei atrase la răspundere.

Mai invocă că procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 411461 din 02 aprilie 2026 conține o descriere lacunară și confuză a circumstanțelor în care s-ar fi produs presupusa faptă contravențională. Formularea neclară a acuzației aduse împiedică stabilirea corectă a elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art. 78^1 Cod contravențional și aduce o atingere gravă dreptului la apărare, recurentul fiind în imposibilitate de a înțelege pe deplin acuzațiile concrete.

Remarcă că un viciu de fond major îl constituie lipsa semnăturii victimei pe actele de constatare inițiale, aspect de o importanță crucială pentru această categorie de litigii. Indică că în conformitate cu normele speciale, procesul contravențional legat de violența în familie se intentează și se menține pe baza plângerii prealabile și a participării active a victimei. Lipsa semnăturii acesteia denotă un defect procedural substanțial care afectează însăși validitatea actului de sesizare și legalitatea, procedurii demarate.

Deasemenea atrage atenţia că, prima instanță a soluționat cauza în absența audierii nemijlocite a martorilor indicați și chiar fără audierea directă a victimei în ședință publică, ceea ce echivalează în mod direct cu o neexaminare a fondului cauzei. Omisiunea de a audia persoanele cheie ale conflictului pretins a lipsit instanța de posibilitatea de a verifica veridicitatea și consistența declarațiilor contrare, încălcând principiile nemijlocirii, contradictorialității și dreptului la un proces echitabil.

La data de 09 iulie 2026 cauza a parvenit pentru examinare la Curtea de Apel Sud sediul Comrat. (f.d.58)

<u>4. Aprecierea instanței de recurs.</u>

Studiind materialele dosarului, analizând hotărârea contestată, prin prisma motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată consideră că recursul urmează a fi admis, cu casarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei în prima instanță, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin.(1) pct.2) lit. c) Cod contravenţional, *după examinarea recursului, instanţa de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parțial sau*

integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

În sprijinul concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

Completul de judecată menționează că conform art. 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public şi într-un termen rezonabil a cauzei sale de către o instanţă independentă şi imparțială, instituită prin lege.

Astfel, jurisprudenţa elaborată de Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, prevede că dreptul de acces la un tribunal presupune, printre altele, respectarea principiului securității raporturilor juridice, principiu considerat ca fiind unul din aspectele fundamentale ale preeminenţei dreptului, care cere, printre altele, ca atunci când instanţele judecătoreşti dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție. Principiul securității raporturilor juridice presupune respectul faţă de principiul lucrului judecat, ce şi constituie principiul asigurării executării hotărârilor definitive (cauza *Brumărescu contra Romania*, cauza *Roşca contra Moldova*).

Atât în ședința instanței de fond, cât și în ședința instanței de recurs s-a stabilit că, la data de ***04 iulie 2024***, de către agentul constatator al IP Cimișlia, Rotari Oleg, a fost La 02 aprilie 2026, de către agentul constatator al Inspectoratului de poliției Cimișlia, Solotchi Rodica, a fost întocmit pe numele lui Durlescu Dumitru procesul verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 411461, fiindu-i încriminat săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 78^1 din Codul contravențional, precum că, la data de 25.03.2026, ora 15:00 cet. Durlescu Dumitru, loc. s. Mereni, r-nul Cimișlia aflându-se la domiciliu comun, a avut un conflict cu tatăl său Durlescu Victor, unde în timpul conflictului cet. Durlescu Dumitru l-a agresat fizic pe tatăl său Durlescu Victor, fapt prin ce i-a provocat leziuni corporale neînsemnate.

La 03 aprilie 2026, agentul constatator al Inspectoratului de poliție Cimișlia a remis procesul-verbal cu privire la contravenție și materialul contravențional spre

examinare instanței de judecată competente potrivit art. 400 alin. (5) din Codul contravențional, fiind înregistrat în Judecătoria Cimișlia.

Prin hotărârea judecătoriei Cimişlia din 22 iunie 2026, Durlescu Dumitru Victor, a fost recunoscut vinovat de comiterea contravenției prevăzute de art. 78[1] din Codul contravențional, și în baza acestei Legi, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității pe un termen de 50 (cincizeci) ore.

S-a explicat lui Durlescu Dumitru Victor că urmează să se prezinte în termen de 5 zile, din momentul rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată la organul de probaţiune în a cărui rază teritorială îşi are domiciliul, pentru a fi luat la evidență în vederea executării pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, iar în conformitate cu art. 37 din Codul contravențional, în caz de eschivare de la munca neremunerată în folosul comunității, această sancțiune se înlocuiește cu arest contravențional, calculându-se o zi de arest pentru 2 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

În dezacord cu hotărârea emisă din 22 iunie 2026, ***la data de 23 iunie 2026 avocatul Casap Anatolie în interesele contravenientului Durlescu Dumitru*** a declarat recurs, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii și pronunțarea unei noi decizii prin care să se dispună încetarea procesului contravențional și anularea procesului- verbal cu privire la contravenție seria MAI07 nr. 411461 din 02 aprilie 2026, iar în subsidiar, în cazul în care instanța de control judiciar va considera necesară reevaluarea directă a probatoriului, solicită dispunerea trimiterii cauzei spre rejudecare la aceeași instanță, într-un alt complet de judecată.

Din materialele cauzei contravenţionale şi a motivelor reţinute de instanţă în hotărârea recurată, se atestă că instanţa de fond şi-a formulat concluzia privind vinovăţia contravenientului doar în temeiul probelor acumulate de către agentul constatator la etapa efectuării controlului asupra sesizării privind comiterea unei fapte contravenţionale.

Potrivit art. 374 alin. (2) Cod contravenţional *Procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, avînd ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvîrşirea contravenţiei*.

Alin. (3) al art. 374 Cod contravenţional prevede că *Procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în*

temeiul Constituţiei, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 Cod contravenţional *(1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.*

(2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa.

(3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

În conformitate cu prevederile art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravenţional *Instanţa judecă toate cazurile cu privire la contravenţii, cu excepţia celor atribuite de prezentul cod competenţei unor alte organe, precum și cauzele contravenţionale în care agentul constatator, procurorul propun aplicarea unei sancţiuni:*

- munca neremunerată în folosul comunităţii;

- arestul contravenţional.

Se remarcă că norma art. 78^1 Cod contravenţional prevede în calitate de sancţiune contravenţională exclusiv doar munca neremunerată sau arestul contravenţional, ceea ce impune expres competenţa în examinarea cauzelor contravenţionale în aceste învinuiri instanţelor de judecată.

La acest aspect este de remarcat și prevederile art. 400 alin. (5) Cod contravenţional care impune că *Procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.75, 76, 92, 165, 181 şi 227 se remit spre examinare comisiei administrative, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la art.54^1, 63-65, 65^2, 65^3, 67, 68, 70^1, **78^1**-78^2, 88, 107^1, art.157 alin.(2), (3) şi (12), art.243^1, art.277^1 alin.(3), (5) şi (6), art.312^1, 316, 317, 318^1, 320, 322-324^1, 330^4, 335-337, 342, 352 şi 353 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente*.

La speţă se atestă că instanţa de fond în prezenta cauză contravenţională a avut calitatea de instanţă ce judecă cauza contravenţională pe fond și nu calitatea de autoritate în controlul legalităţii unei decizii contravenţionale, calitate atribuită prin prisma art. 448 Cod contravenţional.

Astfel, la cauză instanţa de judecată avea obligaţia legală în cercetarea multiaspectuală a actului de învinuire, în cercetarea probatoriului și elucidarea tuturor circumstanţelor cauzei.

Potrivit art. 425 alin. (7) Cod contravenţional *Procesului contravenţional, în partea ce ţine de declaraţii, se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepţiile prevăzute de prezentul cod*.

Astfel se reţine că în norma art. 389 alin. (2) Cod de procedură penală legiuitorul a impus restricţii ca Sentinţa de condamnare să nu fie bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, **pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor.**

După cum rezultă din partea motivată a hotărârii contestate cu recurs, instanţa a dat apreciere și și-a bazat soluţia privind vinovăţia contravenientului anume pe declaraţiile victimei cât și a contravenientului date de ultimii în cadrul procesului de constatare a contravenţiei, fără o audiere a părţilor în şedinţa de judecată în vederea confirmării sau infirmării declaraţiilor prezentate de agentul constatator.

Subsecvent, Completul stabilește că probele indicate mai sus, nu au fost analizate și apreciate de prima instanță prin prisma prevederilor art. 374 Cod contravențional și art. 101 din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii lor, și anume prin cercetarea în mod direct a probelor pentru confirmarea sau infirmarea circumstanțelor relatate și invocate în speță.

În atare împrejurări, Completul de judecată conchide, că de către instanță a fost încălcat ***principiul nemijlocirii*** în procesul contravențional, care constă în obligaţia instanţei de ***a cerceta direct şi nemijlocit întreg materialul probatoriu*** ce se administrează în cauză și care este necesar pentru soluţionarea justă și corectă a acesteia.

Completul reține că prin nemijlocire, instanța intră în contact direct cu toate probele. Principiile contradictorialității şi oralității se îmbină cu principiul nemijlocirii, conform căruia, judecătorul percepe direct, nemijlocit, toată activitatea părților şi a subiecților procesuali secundari; **ascultă părțile, martorii,** direct și nemijlocit, cercetează probele anexate la dosar și le dă apreciere corespunzătoare. **Sub ochii şi urechile judecătorului şi a părților se petrece toată desfășurarea dezbaterii.** Judecătorul este deci pus în situația de a percepe şi

de a aprecia elementele dezbaterii şi probele, *de visu et de auditu*, în şedinţă, în prezența şi sub controlul părților interesate şi chiar a publicului asistent. Numai pe cele văzute şi auzite în dezbatere, constatate şi discutate acolo, sub observația şi controlul său nemijlocit, îşi va putea întemeia judecătorul convingerea sa.

Conform art. 314 alin. (1) Cod de procedură penală, *instanţă de judecată este obligată, în cursul judecării cauzei,* ***să cerceteze nemijlocit****,* ***sub toate aspectele, probele prezentate de părţi sau administrate la cererea acestora****, inclusiv* ***să audieze inculpaţii****, părţile vătămate, martorii, să cerceteze corpurile delicte,* ***să dea citire rapoartelor*** *de expertiză judiciară,* ***proceselor-verbale şi altor documente****, precum şi să examineze alte probe prevăzute de prezentul cod*.

Totodată, instanța de recurs reține că, CtEDO, în speța *Luka contra României* a evidențiat, că art. 6 implică faptul că *deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției*.

Or, în cauza intentată în privința lui Durlescu Dumitru, instanța de fond insuficient a analizat totalitatea probelor anexate la materialele cauzei, iar din interpretarea prevederilor art. 6 CEDO, *pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora*.

CtEDO, în speța *Luka vs. României* a evidențiat că, art. 6 implică faptul că deciziile instanțelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părțile au fost ascultate și să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiției.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanței” obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor părților, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora și fără a fi înțeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs. Țărilor de Jos*, p. 19- 20, pct. 59 și 61). Curtea evidențiază că trebuie să se țină seama de relevanța și incidența argumentului sau motivului cu privire la care instanța nu s-a pronunțat la încheierea cauzei [cauza *Jahnke și Lenoble vs. Franței* (dec.), nr. 40490/98, CEDO 2001-IX; și *Dima vs. României*, 16 noiembrie 2006].

Or, instanța de fond a pronunţat o hotărâre care nu a fost motivată și argumentată.

Raportând împrejurările reținute de instanța de fond, în coraport cu materialele cauzei, Completul de judecată concluzionează persistența unor neconcordanțe care urmează a fi înlăturate în urma unei aprecieri obiective a aspectelor de fapt și de drept, a unei analize complete, în ansamblu și sub toate aspectele, a tuturor actelor din dosar relevante cazului, în vederea adoptării unei hotărâri temeinice.

Înlăturarea erorilor admise de către instanța de fond, nu pot fi corectate de către instanța de recurs, dar potrivit prevederilor art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, ... *instanţa de recurs admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă* ***este necesară administrarea de probe suplimentare*** ..., Completul de judecată consideră oportun de a remite respectiva cauză la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată, căci potrivit prevederilor art. 462 alin. (1) Cod contravențional, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată şi* ***motivată***.

La rejudecarea cauzei, instanța de judecată urmează să țină cont de argumentele expuse în prezenta decizie și în baza unei analize ample a circumstanțelor ce au însemnătate pentru soluționarea justă a cazului, să adopte o hotărâre bazată pe prevederile legii.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. art. 470-472, art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) și art. 474 Cod contravențional al RM, Completul de judecată,

D E C I D E:

Se admite recursul declarat de avocatul Casap Anatolie în interesele contravenientului Durlescu Dumitru.

Se casează integral hotărârea judecătoriei Cimișlia din 22 iunie 2026, adoptată pe cauza contravențională de învinuire a lui Durlescu Dumitru în comiterea contravenţiei prevăzută de art. 78^1 Cod contravenţional, ***cu trimiterea cauzei la rejudecare în primă instanță – la judecătoria Cimișlia, în alt complet de judecată***.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător: Judecător: Judecător:

MIRONOV Andrei COLEV Grigori HUDOBA Valeri